

ПАРОХИЈСКЕ АКТИВНОСТИ

(протеколг месеца)

КРШТЕНИ

- *Јулијана Љиљана К. Iozzo*

РАСПОРЕД БОГОСЛУЖЕЊА

за март 2016.

- 05.03. - **ЗАДУШНИЦЕ** (субота) - Општи парастос у 11:00 часова
- 06.03. - (недеља) - Св. Литургија (у 10:00 часова)
- 13.03. - (недеља) - Св. Литургија у 10:00 часова
- 20.03. - (недеља) - Св. Литургија у 10:00 часова
- 27.03. - (недеља) - Св. Литургија у 10:00 часова

• Канцеларија ЦШО отворена је
УТОРКОМ, ЧЕТВРТКОМ и ПЕТКОМ

од **09:00 - 12:00** часова

- **ВАСКРШЊИ ПОСТ ПОЧИЊЕ у понеде-
љак, 14. марта 2016. године**

НЕДЕЉНИ

ЦРКВЕНИ ЛИСТИЋ

Ц.Ш.О. Св. Архангела Михаила - Торонто

SERBIAN EASTERN ORTHODOX CHURCH OF ST. ARCHANGEL MICHAEL
CORPORATION

Српска Православна Црква Св. Архангела Михаила Корпорација

212 Delaware Avenue, Toronto, Ont., Canada M6H 2T1 Tel. (416) 536-8565

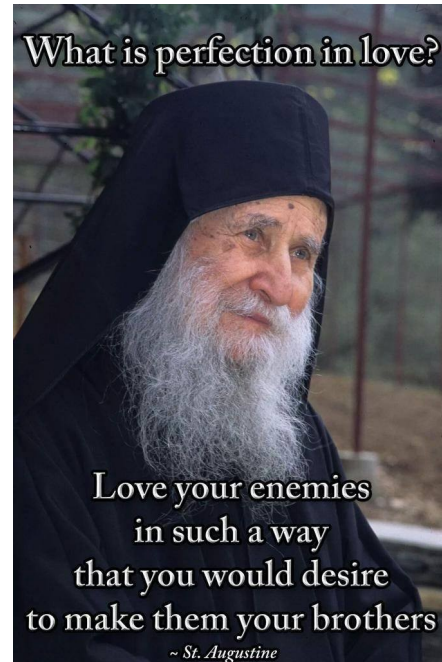

игуман Софроније Никић
416-536-8565
416-509-7841

ПРЕПОДОБНИ ГЕРАСИМ ЈОРДАНСКИ

Овај знаменити светитељ најпре се учио подвижништву у мисирској Тиваиди, па је онда прешао на Јордан и тамо основао обитељ, у којој је имао око 70 монаха, и која и данас постоји. Он постави нарочити устав за свој манастир, по коме: монаси су 5 дана проводили у својим келијама плетући кошнице и рогозине; нису смели никад ложити огањ по келијама; 5 дана јели су само по мало суха хлеба и урме; монаси су морали држати своје келије отворене и кад би изашли тако да би свако могао, ако би и што би хтео, узети из њихових келија; суботом и недељом сабирали су се у манастирску цркву, имали заједничку трпезу, са варивом и с мало вина у славу Божју. Тада би сваки монах доносио и стављао пред ноге игуманове оно што је израдио за прошлих пет дана. Сваки је монах имао само по једну хаљину. Свети Герасим био је пример свима. Уз часни пост није јео ништа осим што се причешћивао. Једном виде лава где риче од бола, јер беше му трн у ноzi. Герасим приђе, прекрсти се, и извади зверу трн из ноге. Лав се тако укроти, да је дошао за старцем у манастир и ту остао до смрти старчеве; а кад старац умре, и лав свисне од бола за њим. Био је на IV васељенском сабору у Халкидону, у време Маркијана и Пулхерије, па иако је и он најпре мало нагињао монофизитској јереси Евтихија и Диоскора, буде на Сабору велики поборник Православља. Свети Јевтимије одвратио га је од јереси. Од ученика Герасимових најславнији је био свети Кириак Отшелник. Упокојио се свети Герасим 475. године и пређе у вечну радост Господа свога.

Сви ови беху војници у римској војсци но вероваху тврдо у Господа Исуса. Када наста гоњење у време Ликинија, они бише изведени на суд пред војводу, и овај им запрети одузети част војничку, на што одговори један од њих, свети Кандид: „Не само част војничку, но и тела наша узми од нас; ништа нам није драже и чесније од Христа Бога нашега”. После тога нареди војвода слугама да камењем бију свете мученике. Но када слуге бацаху камење на хришћане, камење се враћаше и падаше на њих саме, те љуто их изудара. Један камен паде војводи на лице и скрши му зубе. Мучитељи, љути као зверови, везаше свете мученике и бацише их у језеро, и поставише стражу унаоколо, да ниједан не изађе. Беше страشان мраз, и језеро се леђаше околу тела мученичких. Да би муке биле јаче, мучитељи загрејаше и осветлише купатило крај језера, на доглед замрзнутим страдалцима, не би ли како прелестили кога од њих да се одрекне Христа и призна идоле римске. Заиста, један се прелести, изађе из воде и уђе у купатило. Но гле, ноћу паде необична светлост с неба, која разгреја воду у језеру и тела мученика, а с том светлошћу спустише се с неба тридесетдевет венаца на главе њихове. То виде један стражар с обале, па се свуче, исповеди име Господа Исуса, и уђе у језеро, да би се он удостојио оног четрдесетого венца место издајника. И заиста, на њега сиђе тај последњи венац. Сутрадан изненади се цео град кад виде мученике живе. Тада зле судије наредише те им пребише голени, и бацише тела њихова у воду, да их хришћани не узму. Трећег дана јавише се мученици месном епископу Петру и позваше га да сабере по води и извади мошти њихове. Изађе епископ по тамној ноћи са клиром својим, и видеше на води где се светле мошти мученичке. И свака кост која беше одвојена од тела њихових, исплива на површину и светљаше се као свећа. Покупише их и чесно сахранише. А душе ових мученика одоше Господу Исусу, намученом за све нас, и васкрслом са славом. Чесно пострадаше и непролазном славом се увенчаше 320. године.